

علی جان دادا

زندگی ذروءِ ناپائے پھر شہین
دور دور سچ بندیت سر نہریت

زندگی

دروہا
پ (شاعری)

www.BalochPoet.com

گام پہلی کیشنز گواڈر

تاموریں شپ ۽ تاکاں استالاں ہشتہ کنت
دنیا ۽ دل ۽ حال ۽ احوالاں ہشتہ کنت
تنی عشق ۽ کے مرچاں ریثانت ہے پیم ۽
درچکانی سرا لکھتیت دیوالاں ہشتہ کنت

لڑ

www.BalochPoet.com

- 13 دل و چہرہ منیر مومن
16 ڈروہا پ
17 روج و عین کچنگیں نر انزانی تہا سہرا ہاں
18 ریگزار و کانی
20 یاگی
22 و ہد و مسافراں کہ چوٹوات و سفر کنناں
23 آدم زاد
24 مہر نازیں شلی
26 پہ ماہ کانی و شپ و حیر نہ تیکہ انگت
27 تیکہ ماہ و قی مستی و گمان نہ انت

Gaam

ڈروہا پ

شاعر

علی جان داد

شکار

گام پبلی کیشنز گوادر

دانگ

1000

اولی چاپ

اوستپان 2009ء

نہاو

150 کلہ ار

اسے کتاب عدد ہیں حق : سزا دار و بیگ انت

Gaam Publication Press Club Road, Gwadar

C: 0333-2537760 - 0322-2570199 - 0300-2511283

46	مردگانی عہد
47	تہنائی
48	تھی کہ دامن و تارے گوں بستگ ساہ منی
49	Abortion
51	چہ تو پدز عفرانیں بوتی گوات و گوں آتارانت
52	لذت و آس
53	وہدے قیدے چہ حیا لال منی آزات نہ کنت
54	ہوشام
55	تربیا کی
55	واب
56	تسلا
58	حد امر زی
59	زہیر
61	بچاراں بلکیں منی سنگلیں نگاہ و کنتیت
62	پہ درشانی دل و رازاں نہ بتلگ
63	نودانی ناز بوکیں شہارے نہ بتلگ نے
64	چہ تو پد بہارانی ڈس مناکے و داہنگ
65	مئے واہگانی درد بہاراں نہ ماراہنگ
66	چرا گانی اوست و شپ و در کپیت
67	قتدیل واہگانی دل و روک بیت لگی

28	کابنت برے برے دل و چول بے ریں
29	شمعی
30	ناز بوگمرنگ انت مرچاں مئے
31	پہ صبر واہگان و داں عمرے زرگ کپیت
32	پہ آنی داب و شاعر
33	تر بکسر
34	شپ و تی عمر و چارہ و!
34	رچک
35	گیابان
36	روزرد
36	گمان
37	نخمار دنت کیف دنت داں ماہکاں بلیت شپ
38	کس و تہنائی و راز و مد گش گوں
39	عکس در عکس
40	اے ماہکانیں شپ و شاعر یا د کنت دنیا
41	حیات و راہسراں و توت و توت و چہ گاراں من
42	تھی ناز بوکیں ناز و نود و نود و نود و شہزادنگ
43	طلب
44	حیاں و چکلدگ و ڈر چک تاک و بر نہ کنناں
45	پہلی

- 93 حیا لے لڑا گئے کاریت تہاری
- 94 صبا ء زرن و سفر نیگہ واں آسر بیت
- 95 بس واہگانی مستی ء بازار انت زندگی
- 96 تہنائی ء گشت کہ امل گپ ء گال کت
- 97 ہر موسم ء گلاب ء دل ء آشنا کناں
- 98 مرتگیں چراگان ء روشنائی پر مائیت
- 99 تھی گندگ ء واب انت بہشت، تھی دوری ء غم محشر انت
- 100 تو
- 101 اچگیں پٹانی سر اسیر کیں ٹالانی سرا
- 102 بے پار
- 104 شب شگ باسار پٹانی
- 105 ماہ ء جگ ء یا سحر ء دامن ء
- 106 رنگ ء زرن یے بلیت، چے گوزیت مئے دل ء
- 107 نے دوزہ ء آرام نہ بہشت ء کرار انت
- 108 مہگو نگ ء دابانی در بار یلہ دا نگ
- 109 دل اڑینگ کنٹگاں کہ پلن ہر ام ء جتہ
- 110 عمر گوستہ پدی یاد اکتہ منا
- 111 بشگاں مہلیں مہر نیائے
- 112 توگوں پچاند گانی پیار ء
- 113 زندگی زہیرانی مہر گاں شمار ء انت
- 114 تھی درد بے ریانت تھی مہر بے میار انت

- 68 تھی واہگ ء نماز پیرو چے قضا نہ بیت
- 69 حیاں واہگ ء ارزانی ء غم ء گرانان *
- 70 سنج بہتگ گشتے قند یلاں نگاہانی سرا
- 71 ہے لہتے خشکیں تاک انت کہ بہار ء یاد ء بوآں *
- 72 مہیل
- 73 ایو کا سر مہر گر مہر توہنا
- 74 شاری
- 76 بانڈی
- 78 دریا لہباں در کائے چے لوٹے چے یار کئے
- 79 بیروزہ
- 82 سوت
- 83 زندگیں روچانی نام ء
- 84 وہد ء دوزاں گار ء نیگو اہیں نشانی بازگوں
- 85 یاد رفتگینانی چون چہ دل ء در بیت
- 86 پخت داگ انت شب ء آستین ء سرا کلکشان ء وڑا
- 87 گج انت منزل کجا مسافر سفر پہ ہوشام ء ارس گران انت
- 88 وقتی حیاں ء ولجہ انت زما نگ ء تب ء نہ بیت
- 89 کنڈیت گوات زرد ء انگر ء الگاریں ارماناں
- 90 گسے نہ یار کسے نے کہ راز دار کتگ
- 91 اے زندگی پہ ہوش کجا پہ انان بیت
- 92 اچ تراواں من ء

من ہما شرمپاں کہ شہی چہ ہما
ساوڑی نودانی چتاں رتنگاں
پتلیں رخساراں تنی شیب کپتگاں
انگریں لٹانی نیام ء کپتگاں
بے گمان ء بے گت ء بن کپتگاں

- 115 دلپروش چہ بے لذتیں امروز بہاراں
116 قبرے ء دامن ء
117 بیگاہ ء نجاں گون انت بیہار شمالانی
118 مئے انتظار زندگی آسردی مہات
119 من گوں جتانیانی شب ء بے کراری ء
120 تنی زہیر ء سنج انجیں موسے اومان کنت
121 در نیائے وتی واگب ء کید ء منی پیم ء
122 رفنگیں دوست ء عزیزانی گماں
123 واب نہیت آرام نہیت
124 مئے ودار ء شب کدی آسرنہ بیت
125 اے زندگی کہ وثارو چے رنگے ء چاریت
126 رنگ بچکنداں نگاہان ء دل ء انگر کپاں
127 بل کہ ووش واپاں دمانے آگہی چے داں
128 تہد ء سو چو کیں لواراں مرتگاں

دل و چڑھ

کتابانی سرء پیشگال ہشتہ کنگ و رواج اصل و لہز و چاگرد و نیام و درامدی و
چیدگے و درامدی و ہے مارشت و رادر و شوم دیگ و ہاتر و نگد لہز انک و نہ سستگلیں بہرے
جوڑ بوتگ۔ باید و ہمیش ات کہ پیشگال ہشتہ کنگ و وحد و ہا تو امیں چیزانی خیال دارگ
بوتیں کہ نگد و ہاتر لازمی انت، بلے ماگندیں کہ چوش نہ انت۔ چنا ہا بلوچی و تھا ہرچی کہ
نگد و نام و ہشتہ کنگ بوگ و انت آہم چہ نگد و سا چشتی پہناتاں ز بہر انت۔ مئے کز و نگد
و سرشون و چندے انجیں ارزانیں رپکان گوں کارگرگ بوگ و انت کہ سا چشتی سنگینی و چند نہ
گواہیت۔ لہز انک و تھا کہ نگد و ذمہ داری گدار، آزما نک یا نظم و غزل و معنای سبق دیگ
بہ بیت گز باید انت کہ مردم چہ انکد و توبہ کار بہ بیت۔ نگد باید انت گوں سا چشت و ہم گام و
ہمسفر بہ بیت چہ سا چشت و رودنگاں آپ بزوریت۔ غمن اے سطرانی ہشتہ کنگ و ودہ و
اے حمر و پد رکنناں کہ اے چاریں دانک داد و شاعری و گیش و گیوار کنگ یا آئی و شعری
بالاد و گیشینگ و ہاتر و زندگ نہ بوگندت، من جہنا رواج و پدگیری کنان و یک و دودمان
گوں داد و شعراں ہمراہ بوگ لوٹان و بس۔

”ودہ و آبر و شمیمیں روح“ دیم و روان انت، لہزے و صورت و، بوئے و رنگ و،
پیکے و درو و، انسان و تی کرد و گوں گیب جیبت، ہر سفر منزلے و سر بہ بیت لازم نہ انت
بلے ہر منزل اے سفر و بہرے جوڑ بیت۔ زندگی اے حمر و ما زمان و ت انت۔ بنی آدم و
گواہی ”ہو“ یا ”اناں“ ہر درو شتم و ریکارڈ بیت۔

مناں چو زندگی و عاقبت زدیں موسم
بہار و گوات منادر گذر کنگ لوٹیت

ہزار رنگ نگاہان و پشداران انت
خیال و مرگ و تی بائلاں شہاران انت
بکندے روح مجاں کپنگ ناتپاکی و
بکندے چار و دہ و ماہ ماں غباران انت

ہمائیں پلانی تئی بوماں دامن و بستگ
ہمائیں کوش تئی ذراہی و و داران انت

بلے داں پخت روج ء، عاقبت وت پہ بندائے ء کسری ء سر جان انت، قبر
موسانی بہ بنت کہ مردمانی چہ زمین ء نکوات ء بے حاجت بوت نہ کعت۔ اے گپ ء داد پہ
جوانی ء سر پد انت۔

من شانلانی زبان ء چہ رنگ لوان

مناسکین بدے زرد ء نکلیں آہ منی

داؤ نکلیں زبانی ء گول ہروری ایں لہزاں شعر کھیت۔

داؤ ء پشیں شعر باز کم انت کہ آہانی تہا ترا گیشیں لہر دست بہ کپیت۔ آہجر

زبانز انتی ء شوق ء وتی شعراں پولنگ نہ کنت۔ داؤ لہرانی کار مرز رنگ ء ناں بکلیں مارگ ء

منوک انت۔ آیک انجیں شاعرے کہ شعر گشگ لویت۔ شعر ء وتی تب انت کہ کجاں رنگ

ء کعت۔ آئی ء نظم ء غزلانی تہا شیر کنی ء کساس یک انت۔ داؤ ء کز ء شعر ء منصب چہ تہر ء

مستزانت، اے ہا ترا من داؤ ء شاعرے سر پد باں۔ نظم گش یا غزل کسے ناں۔ آیک انجیں

شاعرے کہ وتی وہد ء رنگاں سر پد انت۔ موساں زانت ء موسانی نیناں ہم ہمیت۔ پمیشکہ ہنا

نکس ء کھیت پیشگوئی نہ کنت۔ داؤ ء ہر شعر اولی رند ء واگ ء گول ترا کتیں حیران کنت،

بلے دو می رند ء بوانے تنی ہماز جوڑ بیت۔ گول تو وتی دل ء تو میں حالاں کنت۔ درتیں

قصہاں کاریت۔

تا اکتے اے راہ سرائی حاک زعفران و زانت

ودار ء گڈی منزل ء سفر نہ تیکہ اکتے

داؤ ء زبان ابید آئی ء زبیری سچ ء توام نہ بیت، آ انچو چہ لہزائی رپکاں آشنا انت،

ہمچو چہ لس مہلوک ء درآمد ہم نہ انت۔ روشنائیں لٹخانی چکند ء وتی رنگے ء ملوریں دلانی

ساجان ء وتی کیفے۔ پن حیرانی حبر ایش انت کہ داؤ ء شاعری انچو نکلیں انت ہمچو شناسا

انت۔

گول سہب ء نو داں گلابانی لٹ پونگ انت

پہ رنگ ء عاشقاں موسم گشے کہ جوان نہ انت

بلوچی نوکیں شاعری ء تہا غزل ء سرشون ء گل محمد و فاع کز ء یک نوکیں شہے ء
شہین گندگ بوگ ء ات کہ و فاع ٹکلیں زند ء بے وہدیں مرگ ء آئی ارا سا کم بوگ ء موہ نہ
دات ہما سا چشتی رنگ ء تو اتائیں بستارے مناداد ء شور ء گندگ ء کعت۔ داؤ داد ء اے سفر
ہمچو کہ دیم ء روت وتی پداں روشناں کنت۔

موتک ء رانا زینک ء لذت ء گول ڈچار رنگ شاعر ء وتی اندری پرشت ء پروش

ء نشاندات انت۔ ملوری چو کو ہسارے ء اوشتات ہم کنت ء چو جوئے ء روان ہم بیت۔

مردم وتا کیفے ء چاڑے ء باہوٹ ہم کنت ء گول آئی اہمراہ ہم بوت کنت۔

نیانیا کہ ماہکائی ء یاد یک پر شنگ انت

اے رود تہا کار مرز بوٹکیں تو میں لہز کہ ہوا کپت تہ ہنا یک توارے ء عکس ء
کشت انت، باز کسائیں توارے، بس یک Syllable یے بیت، بلے ہے کسائیں توارے

مارشت شعرے ہم کرزیت آزما کئے ہم، ناو لے ہم کرزیت ء پٹینگے ہم،

داؤ ء منزل دور انت ء آئی وتی دل ہمراہ، دل ء گول ہور سفر رنگ باز گرائیں

کارے۔ اے دنیا ء راوتی روج، ماہ ء استال ہم ٹوخت ء چہ ریشاں ابیدینی آذ، رجاہ وتی

لاچار، اپنی چراگ ہم روک نکنت۔ پخت شمشی، انت کہ آہانی کر دہے چراگانی ساہگ ء

ریت ء دم توں بیت۔ تہاری ء اندر ء کہ بیوائی ء چولانی توار ہم بہک ء بیکھل مہ بیت تہ لہز

چے ء معنا چے؟ تہاری ہم جنزے، بیوائی ہم سفرے، بلے شرط ایش انت کہ چو کہ یے چہ

دل ء بے زدیت، شہے چہ ارواہ ء شہپ بہ گپت۔

منیر موہن، پسنی

24.05.2005

ڈروہا پ

بہ جنز کہ وہد جنز گء انت
 بہ جنز کہ جنز زندگی انت
 تہاریں امروزہ بتھیں راہاں
 بہ جنز ژٹنائی ء مسافر
 بہ جنز زیبائیانی شاعر
 بہ جنز روز ردء عکس کشیں حیاں عزیم
 بہ جنز بے ریائیں گوات ء نیت
 کہ پان گلدان ء مہتل انت ماں بچیں دریگ ء
 اے بے قراری عجب نہوشیں
 بہ جنز دیماروہ سرگوز
 چہ شق ء ڈروہا پ ء ساہ کشیں

روج ء بن گتگیں نر انزانی تہا سہرا ہاں
 من چود دیوال ء وئی ساہگ ء پلکاں و اہاں

گوست ء آدیک ء گشے عمر غباراں گپنگ
 تند بتگ تی زہیراں ماں دل ء مہراہاں

سر پہ سنگاں بختیں دل ماں زہاں تیتانی
 مہر ء رہنداں * ہے عشق ء ہے آداہاں *

کے موکل پہ طلب سنگیں ارواہ ء تب ء
 چہ وتا بکلیں گسر کپتاں تئی پیم ء ہاں

زند ء بیوانکیں حیا لانی سفر دیماروت
 عہد ء بالو بہ نچت و ہد ء چراگیں داہاں

ما کہ بیواہیں کجا مارا بشوہازیت جہان
 چہو مانگیش انگاں گوں تئی زلف ء تاہاں

اے ریگزارِ کانی ء
 کہ رہو زی مسافرانی یاتِ یرنگ روک بنت
 بلوریں آپ ء عکس اُوں
 نہ کوہن بنت ، نہ نوک بنت
 اے ریک ء شنگیں دامن ء
 کہ کاڑے ء شین بیت
 اے شیرگوٹگیں بدن
 مناچہ پیش گئے بزانت
 چنت کس ء بوس اتنگ
 اے ریک ء کھلیں قدح ء
 خیال ء واب سگر انت
 طلب جتیں دلانی غم غبار بنت ء گار بنت
 اے دوز ہیں مسافرائی جنت ء
 مناچہ پیرا گئے بزانت
 چنت اتنگ ء شہتہ ء چنت کیت انگتہ ؟

ریگزارِ کانی

اے ریگزارِ کانی ء
 مناچہ پیش گئے بزانت
 چنت اتنگ ء شنگ ؟
 مناچہ پیش گئے بزانت
 چنت مسافرِ قدم
 اے ریگزارِ کچنگ اُنت ء چنت رہو زء وتی
 پد ء نشان کھنگ انت ؟
 اے ریک ء شنگیں دل ء
 وتی شہاز ء منزل ء
 پہ چنت کوریں دیدگاں
 بہار ء واب دیتنگ انت ء
 گو اپنی شمشنگ اُنت

مسافر چوتی ذات ۽ چہرہ گوسنگ ہا دیما
 ہا دیما کہ مئے واپانی امروز انت
 بہشت انت مئے حیالانی
 ابدان انت ہمو داساعتانی شیر کنیں زیر
 ہمو داکہ طلب بے منت انت مستیں بہارانی
 ہمو داسخ ریکانی سر ۽ ہنگ
 بنیاں آواز آوزنگ

ہمو داکہ ”تا سکے آپ ۽ راسد سال ۽ وفا گون انت“

ہا گر ماگ ۽ ہا ہین ۽

زمستان ۽ ہوا گون انت

ہمو دادل صدا مُرزی بہ بیت زندگ بہ بیت ارواہ

ہمو دازندگانی قصہاں

مُردگ بیارنت انت

ہمو داکہ بہشتی بے وقی لاساں گون مشکول انت

ہمو داتنکیں نودانی

ہوشام ۽ سفر کفیت

ہمو دایاگی کیں ارواہ ۽ جنز عراہسر کفیت!

یاگی

مسافر نون عذرو ہاپ ۽ چہرہ گوسنگ ہا دیما

گھسنے اے گوزنیں دنیا

نداریت مطلب ۽ میلیے!

طلب بے مہر ۽ بے پرواہ،

پلانی چنچو تو یک انت،

پلانی چینکد رُوور انت،

پلانی چنچو زیبا انت، پلانی چنچو بے ریا انت

گھسنے ماں باطن ۽ نواتنگ انت،

پلانی ذرا ہیں رنگ!

ندارگ ظاہر ۽ چوٹو کوریں آدینک ۽

آدم زاد

سبزى شاه انجیر ء
 آپ ء دامن ء خشک انت
 گوئگ ء یہ ہر جہلیں چیز باز شیرین انت
 صبر ء تنگیں موسم
 جہرانی آسیت انت
 نیت انت چراگانی
 نابز انتیں آدم زاد
 اے شب ء تہاری ء روج ء ساہگ ء دواب انت
 و ہد ء کنگلیں راہ ء
 منزل ء یہ سرگردان
 وت و تا چہ نیحال انت
 نابز انتیں آدم زاد
 چوز انت وتی چند ء راہ ء دیما دیوال انت

وہد ء مسافراں کہ چو گوات ء سفر کنناں
 داں روج مہربان انت اے ساہگ صہر کنناں

جہانی سُر مگاں پہ زریت شب تہاری ء
 روک انت داں یک چراگے ترا جلوہ گر کنناں
 مئے کدہانی رنگ دگہ ذروشے بلیت
 تئی کافرین نگاہ دل ء پے اثر کنناں

ہر نیمگ ء بچارے بتانی خدائی انت
 گے را بزوراں یار گے ء ہمسفر کنناں

جزماں کہ منزلی پہ رسیت ہے حیاں
 من مہر ء کعبہ ء کہ تئی رہگور کنناں

مہرنازیں شہلی!
 نوڈمیں وتی
 مہلباں میٹگیں
 زلفاں پڑچنگیا
 دانکہ زنگاں دل ۽
 مابشوداں وتی
 گوں تی ڈراہیاں
 مرچی گوں کپنگاں

شاد ۽ ہم مکتباں
 فاضل ۽ سنکٹاں
 مااوں چوتو کلی
 مست کیف ۽ وتی
 نیا کہ مئے واہگ ۽
 روشنائیں شپاں
 ماہکائی گشے
 رنگ ۽ روائنت تی
 نیا کہ بالاد ۽ پہ
 ناز بوئیں تی
 چہ دل ۽ سستگیں
 یک حیا لے گشاں
 نوکیں شعرے گشاں
 نوکیں گالے گشاں

مہرنازیں شہلی

مہرنازیں شہلی!
 پتی پچکنڈگاں
 سہب اوشتاں گاں
 شپ اوں بندانت تی
 مہلبیں مہراں
 مہرنازیں شہلی!
 بل کے آتار بیت
 گوں سمین ۽ تی
 زعفرانیں بدن
 پلن گیرنگیں
 بودیارینت پدا
 داں پدا موسم ۽
 رنگ ۽ بوئے بہ بیت

پہ ماہکافی ء شپ ء حبر نہ یتکہ اکتہ
چہ وہد ء قید ء زندگانی در نہ یتکہ اکتہ

چو کودکی نگاہ کنت، ہمک نکان ء میگ ء
چہ شکیں ء وفا ء کول سر نہ یتکہ اکتہ

اے راہ ء پناں کدگانی غم دل ء کما تک آنت
پہ واہگانی در چک ء تاک ء بر نہ یتکہ اکتہ

ستینگہ شوات ء نیت ء نہ بر اتہ چو ہمراں
نگاہ ء کیف ء باطن ء اثر نہ یتکہ اکتہ

پہ تئی چراگاں انتظار ء شپ نہ داریت مطلبے
ہما کہ یک برے شنگ دو بر نہ یتکہ اکتہ

توسدک ء، غماں دیئے، غویشیاں بہاگرے
بدل جہان ء واہگ ء پہ زر نہ یتکہ اکتہ

تا اکتہ اے رہسرنی حاک زعفران وژ آنت
ودار ء گڈی منزل ء سفر نہ یتکہ اکتہ

تنگہ ماہ ء وتی مستی ء گمان نہ انت
کہ شپ تہاریں اڑے دوست ماہکان نہ انت

پزشان آنت نال کبیرانی موسے انچیں
اے شہر ء شوات کپوتاں پہ مہربان نہ انت

نخار بستلیں چہانی کچلاں پھریں
کہ وہد ء ہورکیں گلاں ء شراب مان نہ انت

گول سہب ء نوداں گلابانی لٹ پونگ آنت
پہ رنگ ء عاشقاں موسم گشے کہ جوان نہ انت

ہزار سخ بجیت ء دل ء نہ بیت ہاور
اے کور لبہاں اگاں تاپ تئی کشان نہ انت

وفاء نام ء مہ چکاس بار بار دل ء
چراگ ء آس ء سچک بالو ء پہ گران نہ انت

شمش

وئی اُمیت ء گوہر چمک ء سہد کانی گرچ دا تک
 نہ دہم چوئی گوسرت ء
 نہ اُمیت چہ باندا ء
 برے اے لوگ ء آلوگ ء برے اے دک ء آدک ء
 برے اے شہر ء آ شہر ء
 دودا تک ناہ ء اُمیت ء
 گلا سے آپ ء ارمان ء
 برے یک دیسے سرگردان
 ماں لیگا ریں گشان ء دامن ء ذرنزے شکر بستہ ء چکے دان
 پہ پیتانی چکاس ء
 اے بے ریائیں زبان ء چچ نیا کرتگ
 وئی ہو رکیں دعا ء دست شہا کرتگ
 بدئے ہرچی ترا اللہ بہ پر مائیت

کایت برے برے دل ء چول بے ریں
 چے زانت غوات پڑشکلیں نالان ء کئی غمیں *

چے بیت اے مسافت ء حاصل مسافر ء
 تئی نیت ء زاناں منی بیتک دلجمیں *

باندا کدوہ ء نقش اول نالان چہ کار بیت
 داں کد اے شہر ء غوات کپوتانی بحر میں *

نیا نیا کہ ماہکانی ء پادینک پڑشنگ انت
 مچتل پہ ہامسار ء شپ ء آسری دہیں *

مانت ہے نشان اے دنیاہلاس بیت
 تئی بے ریائیں اوست دل ء دانکہ برجیں *

ناز بوگم رنگ آنت مرچاں مئے درگائیں دل ۽
زندگی تو چے بزانے واہگاں شائیں * دل ۽

چہ خیال ۽ ریکھانانی نشاناں سر شوہنت
تخلیں عمر ۽ تیاب ۽ چول دریاں دل ۽

میراں میران ۽ ذریں پلانی دروشم گار بنت
شوات کم کم ۽ کشیت قندییاں رژنائیں دل ۽

تمو ۽ بے ریائیں اوست ۽ دردا نچو شیر کن انت
مست پیتہ تو کلی مہراں گوں ریٹائیں دل ۽

روح بچکنداں بادت شپ وتی ناژرکیاں
درد ارزان ۽ نہ کہتہ گران سودائیں دل ۽

پہ صبر واہگان ۽ داں عمرے زرگ کپیت
پہ لوٹک ۽ بزاں نہ رسیت چچ گزرگ کپیت

ہرچی وتی حساب ۽ سرا پڑ ۽ ہند بیت
تواں زہان ۽ بود کہ منا دل وورگ کپیت

تئی سنگہاں پہ کار کپیت ماہکانی ۽
یک انجیں پاسے کفیت شپ ۽ انرگ کپیت

پہ وت ہدار ساگے ۽ اوست ۽ زندگی
دہد ۽ مسافت ۽ اوں ترا دہبرگ کپیت

پٹانی داب ء شاعر

کے کشیت درد ء گنوکی بیت آسر زندگی
 آگہی پیل ڈروشمیں واپانی اسرار ء بزانت
 مرچی من تئی دامن ء پٹاں زریناں بے وتی
 باندا ہاریں کے تئی مہرانی بستار ء بزانت
 مہر ء کلہانٹی زہیر انت درد ء ہانوری سفر
 پرشکلیں سدکانی شیشگ، ارس چکند بیت دل ء
 شپ پہ اندیکی غم ء شار ء کفن کنت واگے
 زندگی مہنایاں پہ گل پر بندیت دل ء
 نیا چہ استالاں شپ ء ژانگانی اجوالے بگر
 دل ماں امبازاں چیت تئی واگے ء آسیں بدن
 باندا ورنائی کئی شار ء آڑینیت گوں وتا
 ہاریں پہ کے مہریان بیت وہد ء کرپاسیں بدن
 من کہ پہ تو زندگاں ء من کہ بس پہ تو مراں
 من تئی موجیں دل ء غرانیں غم ء سوداگراں
 تو منی بے ڈروشمیں لہزانی رنگینیں حیاں
 من تئی نیم سرپٹگیں پٹانی داب ء شاعران

زہکسر

شپ دیاراں غم ء برج ء روکیں چراگ
 زرد ء آدیگ ء مے باز رنگ ء بلیت
 چم ء توارگ ء دل بدل بنت ادا
 زلف ء ہرچچ ء تاب چو شمار ء پرشیت
 سہب ء بیگا ہے ء لٹ ء چکند گے
 درد ء کوراسیاں روح ء ہوشام بیت
 تو گوں ہر موسم ء نوکیں داب بے زرے
 ارسال یاتے دیاں من پہ زرد ء جل ء
 من پہ اوست ء کئی مرگ ء زندے کشاں
 تو پہ کئی واہگاں پہر بندے دل ء
 داں کدین ء تئی زلف ء ساہگ بزانت
 داں کدین ء پرشیت زرد ء ہوشام مے
 باندا تو سرگرے من اوں دیے رواں
 تو شموشنے منا من شموشاں ترا
 وہد ء رفتار ء بن مرچی گنگیں بے
 باندا اے حال اوں سر بیت دنیائی ء
 تو گوں زیبائی ء ما گوں ورنائی ء
 روچے راہے کسر روچے جاہے کسر

شبِ وتی عمرِ چارودہء.....!

شیکن ءِ آزمان ءِ استالاں
چانگیاں جنت سرشپ ءِ بانگ
مہلین کوش گوں نکان ءِ کفیت
چندنیں کلکشان کول چپیت
ماہکان ءِ ترون مانداشنگ
شبِ وتی عمرِ چارودہء رستگ

رچک

مہرِ ہمازنیہ
واہگ ءِ دامن ءِ نیاد ءِ ڈگے جنیں
چہ کٹور ءِ دل ءِ
ڈالیں تا بے بڑیر
مان کش سوچن ءِ
وہد ءِ آبریشمین دوچ ءِ دیمابریں
گوسگیں ساعتاں
گیرکاریں دل ءِ
زندہ ہلکتگیں روج ءِ دیمابریں

گیابان

منی عمرِ گیابان ءِ
وتی یات ءِ چراگ ءِ یلن بن کپنگ
کہ مانشا تگ تہاری ءِ
ہمک تلن ءِ ہمک گواش ءِ
منادرو انت صباہانی
کہ بے ریائیں شبِ عینیت بدل پتنگ
تئی رنگ ءِ وتی واہانی دیا ءِ بکداں من
منی جہانی آدیک ءِ
وتی عکس ءِ نشا تاں یلن ایرانت داں قیامت ءِ
وتی ورنائی ءِ مسکیں پراں
چنکاں بزوران ءِ کجا برواں
منی دنیا منی محشر
تئی واہاں گوں پیوست انت
تئی یاتاں گوں سرمست انت
منی دل بے قراری ءِ
منی عمرِ گیابان ءِ
وتی یات ءِ چراگ ءِ یلن بن کپنگ
کہ مانشا تگ تہاری ءِ

www.BalochPoet.com

زوزرد

تئی حُسنِ ماہکان ء
 تئی عمر ء سنبھی پاس ء
 گھٹئے ہاس چنگ ء انت
 ہے درد ء رگزار ء
 منی واہگانی زژن ء
 گھٹئے روج بگ ء انت

گمان

سُہبِ لُغمانی نشان
 بیگہ ء گمانی سرا
 موسماں یادگفت
 اے تئی شیشکلیں بالاد ء بلور
 و ہدیہ دستاں چدریت ء بہ کپیت
 بے توار ء بہ پرشیت
 چوش مہ بیت
 ارس نودانی بہ بنت داگ
 اے پٹانی سرا
 سُہبِ لُغمانی نشان
 بیگہ ء گمانی سرا

خمار دنت کیف دنت داں ماہکان بلیت شپ
 برے برے بدن تئی چو شیشگ ء پرشیت شپ

اے کافرئیں تہاری ء گوں رنگ ء زژن ء گاری ء
 پ تئی چراگیں دیدگاں چہ پیم تلوسیت شپ

نہ منت روج ء حاکی نہ مانیت شپ پے دائی
 ہزار ہزار انت ماہکان ہزار کجلیت شپ

نہ دل وتی نہ جاں وتی نہ خرائگ ء گمان وتی
 درآمدیں دیار ء تئی درآمدی غوزیت شپ

مئے واہگانی ہمسفر او بے خیال ء بے حمر
 چہ تئی وفا ء منت ء ودار ء کم نہ بیت شپ

اے عمر ء انجیں رہسے بہ نازیں داد دلبرے
 کہ بے تواریں موسماں پے زیرے زریت شپ

کس ء جہنائی ء راز ء مہ گش گوں
ادا مردم گنہ گار ء نزاٹاں

بشاگک سمبیت بانوری ء تئی
حمر چے بیت بازار ء نزاٹاں

کئی نام انت کہ استالاں نویس ات
شپ ء شنگینگیں شار ء نزاٹاں

تو مارا چے وتی پُرس ءے کہ مرچاں
وتی جند ء ما مچار ء نزاٹاں

عکس در عکس

عکس در عکس تو ءے بام تا در
موج در موج تئی یاد ء سفر
ساعتے پلن نر پنت
رنگ رچیت نور بلیت
گبرنت ساعتے ء شیشگے و ابانی پر شیت
ریزارانی طلب چوتئی لٹنائی وڑا
چچو جہل انت چتو شیرین انت
لڈاتاں واگ ء صد ہو شام ء
حرف حرف انت دعائی نام ء
تنگیں زرد ء تماہ تنگیں روحانی طلب
در تنگیں زند ء کفن نوک بہ بیت
روح ء آس ء داں بدن روک بہ بیت
روچے یادانی نشہ
روچے تئی دید ء نشہ
روچے و ابانی نشہ روچے شر ابانی نشہ
درد ورنائی ء ہر موسم ء جہنائی سرا
ناچ دئے
دا نکہ پڑشاں بنت پادینک
ہور کیں تاسانی نشہ رنگیں ارسانی نشہ
داں کہ مارا تئی غم یاد بہ بیت
وہد چہ ساعتاں آزاد بہ بیت
عکس در عکس تو ءے بام تا در
موج موج در موج تئی یاد ء سفر

حیات و راہسراں و توت و توت و چہ گاراں من
ترا پہ یار بچار چہیو بے قراراں من

نہ فکر دین و دل و نئے سالیے دنیا و
برے زمین برے عرش و والداراں من

کجام راہ منا ہاریں منزل و سر کنت
کجام راہ و ترا زندگی چہاراں من
ژلیک ژلیک کنت ساعتاں گوں تئی پادیک
داں کرن کرن سچاناں تئی و داراں من

تماہ و چول و دل و مستیانی موجاں چو
مس یکے و چہ نرشاں پیتگاں ہزاراں من

توانچو ہورے منی خون و خرپ خرپ و گوں
او زند و درد تئی زیر و تواراں من

منا پہ داد سفر موسانی بے کیف آنت
صبا و پلاں شپ و مہراں ساراں من

اے ماہکائیں شپ و شار و یاد کنت دنیا
برے ترا و برے مارا یاد کنت دنیا

گنڈکیاں چہ گسر پیتگیں الاہوشی
سفر مسافر و کردار و یاد کنت دنیا

بہشت بہشت و ہماروشم و حیر پیت
برے برے آگنہگار و یاد کنت دنیا

مراں کہ بلیکس منارند بعیت دگر رنگے
بگندے واہگ و بستار و یاد کنت دنیا

ادا نہ درد و چراگے نہ مہر و مہکانے
دل و شמוש کہ آزار و یاد کنت دنیا

طلب

پہ کئی ارمان و ہاہشت و
 ماورنائی بباداتگ
 برے گوں دامن و چاک و
 برے گوں چرس و تریاک و
 پے در و لذت و نام و
 گوں ہو رکیں نوبت و جام و
 ہمک پلن و گوں مارا آشنائی روح و پر ماتہ
 کہ پنا پار سائی بیت
 پے دنیا و گنہگاری
 برے رضیہ برے عفر ا
 برے مریم برے شاری
 گوں دوستاں دژمنی زرتگ
 گوں بدواہاں وفاداری

تئی ناز بوئیں ناز و نود نرم نرم و شیز اتگ گوں ساچ و ہجر اں ہلی
 بہار و مستیں موسم و تو باز یاد اتگ کے گلاب و غنوازگاں ہلی

ہوا و دزنہ اوشتیاں بیا بگند نرشتگاں تئی پھونائیں اوست و ہوش
 زبگاں پوکسین حیاں و لذتانی شیر کنی پہ مارا امبراں ہلی

تئی سچ بستگیں بدن ہزار دروشم و بلیت سے خزانگانی کلمہ و
 بہ رنگ نیا تہاریاں بہ پردوش بے تواریاں ٹڑیک ستہاں ہلی

برے گوں ماہکانی و برے گوں رنگ و رولہاں برے برے گوں موسماں
 پہ سخیل و نودا در بیا گوں کاڈاں ہمسفر بیا زہادیں بیگہاں ہلی

تو ماہوئے تو مہج کے توئے کہ نمہرگاں رج کے ماں ماہکان و لنگکان
 پہ تئی نگاہ و نازے و تھلیں خمار و تلوسنت شراب شیشگاں ہلی

تو وتی مرچی ء
 باندا ت ء غماں گوازیئے
 من وتی زیکت ء تہا گاراں مہ شوہا ز منا
 من کہ وہاں تو منسی آگئی ء چے زانے
 چے تم گون
 چے غم گون
 تئی لٹخانی سر ء کافرین بچکند
 تئی گر میں بدن
 دام زلفانی تئی ماہ پیشانی ء
 پتھانی خمار
 بے بہائیں تئی بالاد ء بہار
 بس پد باندا ت ء اُمیت ء سبزیت
 من کہ آراتاں
 وتی مرچی ء باندا ت ء غماں
 بے توار ء منا آواز مددے
 تو وتی منزل ء مہر ء پے
 دگر راہے بگر
 من وتی زیکت ء تہا گاراں
 مہ شوہا ز منا

حیال ء مچکدگ ء ڈرچک تاک ء بُر نہ کناں
 داں چم ء ارس دل ء گھومین تر نہ کناں

زاناں وہد ء رضا انت کہ منت انت درد ء
 جہان ء سنگ دل ء شیشگ ء اثر نہ کناں

مہ بوج ماہ ء قبا ء او بیگہ ء سرخوات
 شپ ء چراگ ء بل ء روج ء جلوہ گر نہ کناں

اے چوئیں منزل ء راہے کہ کس وتی نہ دکہ
 گوں رُمب ء ہور رواں کس ء ہمسفر نہ کناں

ہما انت من چہ وتی ساہگ ء جتایاں داد
 چہ ہمیں عادتے گون انت منا حمر نہ کناں

تہنائی

اے بے رنگی اے بے واکی
 دل عذرا ہیں درء دیوالاں مانشا تنگ
 چو گو رنج و غباراں
 چو بیگاہ عجب دوزاں
 اے بے کیفی اے بے چاڑی
 در ہیں بندہ رگاں جان و
 چو حوں عجز و گرد و انت
 بیا بلکیں تئی ہمراہی
 بہر تکلیت مئے خیالان و
 دل و ناز بویں ٹالان و بہ بزمینیت
 تئی ناز رکیں ورنائی
 تئی پادینک و آواز و
 پڑشیت بلکیں اے تہنائی

مردگانی عہد

اے عہد مردگانی انت
 کہ ہر دمان و ساعت و
 پہ زندگیاں شگانی انت

اے عہد مردگانی انت
 کہ شام تلالانی زہیر تالیں
 زیرانی زمین و روح آگہ انت و
 چم و اب کپنگ انت

اے عہد مردگانی انت
 جنین زہے سنگ و
 پہ زمے نان و ہاترا
 شپاں و تئی گس و نہیت
 بہا کنت و گوہر و
 کہ گوریں زندگی و دام بلکنہ ادا بہ بنت

اے عہد مردگانی انت
 کہ ہر کسے چہ ہر کس و در آمد انت
 آشنائی و عذرا ہیں چراگ مرتگ انت
 نہ شیاوی بے
 نہ سنگتی

نہ دوستی نہ دشمنی
 اے عہد مردگانی انت
 کہ زندگے مزاننت من کجام اوست و زندگیاں

Abortion

اے اداع بازارے
 چے دلانی بستار انت
 کندگانی با پشت و پیکر گانی بے پار انت
 و ہدے جلوہ گاہ و ہیل
 موسم و مدارے انت
 سگہاں و لیکھیت
 رنگو زان تو ارے انت
 ساعتانی شہزادگ
 نیانچ انت دروازگ
 روح کھیت روزردے
 ہر دریگ بے پردہ
 سہ سنگ آنت جیک بندہ ہنگ آنت قباہ گلت
 جکگانی آوازے
 چرس و ڈورت
 پان و تکت
 ٹہل اوں بہا بخت انت داب اوں بہا بخت انت

تئی کہ دامن و تارے گوں بستگ ساہ منی
 چو بے انان و مہ چند شارے مہ لقاہ منی

اے دل شہید انت وتی زندگی و بستارے
 تئی انتظار و جنگ عمر و پا زگاہ منی

اے آشنائی و روتاب دیگرے اوں کھیت
 داں پخت و روح بہ دنت ساہگ و پناہ منی

چو بے تہی و مہ کش شہر و قہر سازیں ہوا
 بچار پڑشت چہ بیم و کدوہ و شاہ منی

مس باز شاماں وتی تیز کاری و کیف و
 منا مہ رنگ وتی رنگ و بادشاہ منی

چیا بہ چیزاں پرے زندے جاوراں گرانیں
 اے راہ و سنگ منی غم منی گناہ منی

اے بے وتی مس زاناں منا کجا سرکت
 قدم پڑشان آنت ہے بیم و گاہ گاہ منی

مس شامٹلانی زبان و جہر کنگ لوٹاں
 منا سکین بہ دے زرد و گنگنیں آہ منی

چہ تو پد زعفرانیں بو تئی ٹکوات ء گوں آتار انت
چہ باندا ت ء یکیمیں دل وقتی ٹکوست ء مجاں گار انت

پہ کئی ہمراہی ء اوست ء دتا راہاں بہ زلین ے
اے امروز انت ادا ہر کس وقتی درداں گرفتار انت

وقتی سگینئی ء ارزانی ء راز ء نہ دے کس ء
ادا ہر کس پہ آئیے ادا کے را کئی کار انت

تئی پیہم ء گھٹے شہر ء ڈرہیں موسم بدل بیت انت
مروچاں پیسری رنگ ء نہ سر ٹکوات انت نذر ہار انت

بھروسہ چے داں باندا ت ء بدل بیت رنگ دنیا ء
ادا ہر پارسائیں دل ہے اوست ء گنہگار انت

ہا ہرچی کہ چھانی نوان ء کھیٹ دل ء سر بیت
ہا ہر کس دل ء واپانی دنیا ء شریدار انت

آگہی ء چھانی

واب اول بہانت انت

اے زمانگ ء دنیا

چو کجار ضابنت انت

اے بدن چراگے کہ بس شپانی بانور انت

مطلبانی تو کی

دل چہ ہر کس ء ڈور انت

شب بو ء نصیب انت کہ

روچ ء روژ ناکی ء چے ستم نہ کت خراگ

دل ڈرہیت ہے خرس ء

ارس ء خون ء پیداور

گون کجام ہنجام ء باندا ہاریں بیت زاگ

اے دیار ء اے دمکان

آگہی ء چے مطلب

زندگی ء چے معنا

مُر تگیں دل ء واگہ پہ کجام اہمیت ء

دست ء پاؤ جنت جان ء

لذت و آس

زندگی لہتے روچ پیسر تر
 چپو مشکول گوں ترا چنگ
 گوں تئی زلف و تاباں لعیب سنگ
 گوں تئی مہراں سنگ گوازی
 بید و تو مارا کے بہ امبازی
 چکت انگ زوہیں انارکان و
 چو بہ بیت پاتو یے گلاب و سرا
 بوسہ گچنگ زگالیں لٹانی
 چو بہ بیت ہالو یے چراگ و سرا
 جی تئی زو و شیرکینیں زہیر
 جی تئی واہگ و خداوندی
 مرچی گوں شانتانی کو گواں
 تئی زہیر انت گشے تلاوت بیت
 مرچکیں ایوکی و اے پاساں
 لذت و آس چپو بے ریا انت
 یئن بدن لہتے روچ پیسر تر
 در چو جو دان در چو سر پوشاں
 تئی بدن چو قرآن و انجیل و
 زہنگ و رطے و سرا چنگ
 زندگی لہتے روچ پیسر تر
 چپو مشکول گوں ترا چنگ

وہد و قید و چہ حیالاں منی آزات نہ کنت
 سدکاں من کہ تئی غم منایل دات نہ کنت

پر شتیں دل وتی سینگار انگ چنکان انت پہ تو
 کنگلین دہر کہ پٹاں ترا سوغات نہ کنت

شیرکینیں گالے پہ تئی مہلیں ہالاد و عشاں
 دل بلوہیت بلے بے ریاکینیں زباں شات نہ کنت

من ہما تنگیں در چکانی نصیب و نوداں
 حاکمیں روچ منی ساہگ و اوشتات نہ کنت

بلکنہ مرگ پہ ارواہ و سکینے داریت
 زندگی مارا چدہ گیش نوں پر مات نہ کنت

ہوشام

اے چم چپو تلو سبت
اے لٹ چپو جنگ انت
پہ نمبگیں ندار گے
پہ کافی یے پہ چمکے
تئی بدن چو کور جوہ آپ چچ تاب وارت

مس ہر دو چم

کما تک انت ہر سنگ انت
گوں چپی خشکیں لئے

کہ موسم و امانت انت

منی نگاہ و دامن و ندار گانی اندر و ندار گ انت

توئے چو آشنائی و خیال ز مشیں زیرے

مناں منی و فاء

”یا“

ہوس و خشکیں زرے

اے چم چپو تلو سبت

اے لٹ چپو جنگ انت

تریکی

مذتے بیت کہ
دار الکفالت و قیدہ بند بوتگاں
مرچی در کپوتگاں
میگ و اتلگاں
پہ مئے مہمانی و
ماکان و پداسیم چلن و سنگ

واب

واب قندیل انت نگاہانی منی

چچ مہ گر چہ منہ جمانی چراگان و مہ کش

سنگیں عمر و گیاہان و چپیں

واب تئی مہر و

نودانی بشارت و دشمن

واب ناؤر کیس تسلا انت ہمک پاساں منی

واب ورنائی و میراٹاں منی

تسلّ
 ہلی دل ء مہ جیرو تو پرے تلکیں جاوراں
 ہلی دل ء بہ جزم کہ سفر پہ صبر ء تہمبے
 سفر پہ صبر ء تہمبے سفر پہ وہد ء موکلے
 سفر کہ سنگیں دلے سفر کہ شق ء منز لے
 مس تی خیال ء منت ء پہ چم سنگ فرشتگ آنت
 ماں زندگی ء مانس ء ودار ء پین کشگ آنت
 ہلی مکش کہ ما ء تو زیا نیں وہد ء قصہ این
 ہلی مکند ظاہر ء اے بے تہیں ندرگاں
 ہلی بز ان زندگی چہ باطن ء روم گپت
 ہلی دل ء میار کہ ترا شمشگ بے بلا

کجا ترا چہ در گوازاں چتور ترا چہ سرگوزاں
 توئے گوں گونج ء قمر یانی مہرنازیں ٹولیاں
 توئے خباریں بیگہانی سخ بھگیں نجاب
 ہلی دل ء مہ رنج پہ اصلیں دور ء نوبتاں
 ہلی مہ گریو پہ ساعتاں ہلی مہ زر پہ موسماں
 ہلی بکند چہ دل ء شوش نوبت ء غماں
 ہلی مکش کہ ما ء تو چوزکیں روج ء ٹوٹکیں
 چہ زندگی ء لککاں لکھکیں ء پڑھکیں
 چہ ڈرتکیں چراگاں چہ کہ تہیانی مہرگاں
 چہ منگی ء چوڑیاں پہ قوحانی ہیشگاں
 ہلی بچار بنگ آنت دل ء بہشیں دامن ء
 ہزار سخ ء کلکشاں ہزار رنگ ء کاروان
 ہزار خیال دلکشیں ہزار سنگیں عثمان
 ہلی بہار ء موسم ء کہ گواڑگاں گلاب بنت
 پہ سہیل ء نوا دء در کپے ماں کور لمب ء کلگاں
 پہ کونرے پہ بڈلے پہ شمش ء آکویے ء
 ہما کبیر ء نال کہ زمانگاں چہ پڑھنگ آنت
 ہمودا پہ تو مہتراں کز تلکیں کدو یے ء

زہیر

پٹانی ابرگوات ۽ غوزیت
 تی نو دمہیں ٹرانگ ۽ مستیں بہارانی زہیر
 عمر ۽ گیا بان ۽ منی
 ولہانی زہیر پڈرہنت
 گوں نگرہ نقشیں ہانزلاں
 اوست ۽ کپورہال بنت
 سٹاچیں سیر ڈتاں دل ۽
 لیلوہ نازیکان جھت
 کوڑی چوکوہیں ہاترے
 کوڑا چئیں مئے زندگی
 روج جاہ ۽ شپ جاہ انت غوزیت
 بتگ ماں و ہد ۽ مانش ۽
 عہدانی منکیریں حیال
 روچے پے گاریں منزلاں
 تو یک بنت دیریں حیال

خدا مری

دل ۽ قبر ۽
 گمان ۽ گوات آس ۽ نیت ۽ کھیت
 اے بے زمشیں دیار ۽ اوں
 کشتے گہر تکیں پٹانی و شہو ۽ شہارے گوں
 یک ناڈر کیں تو ارے گوں
 پے آوازاں پدا موسم نہ بنت و اتز بہارانی
 طلب چاڑیں و دارانی
 مسافت دور جنزان انت
 ادا مردگ گے ۽ گوں زندگی قصہاں نیارنت
 کدے ویرا نہیں بازار ۽
 بدنت تاہیر ارواہ ۽ کجا آہل آتار انت
 دل ۽ قبر ۽ پے سینگا زنت

بچاراں بکلیں منی تنگیں نگاہ ء کھیت
بہار ء گوات کپوتانی پروگاہ ء کھیت

گوں سہب ء نوداں ودی بیت گوں بیکہ ء کوش ء
کجام دیمہ بچاراں کجام راہ ء کھیت

مہ نال پرشگمیں ٹالانی موسم ء شانگل
بکندے داب دمانے اے ناراہ ء کھیت

دل ء چہ شمریت بے دیدگاں چہ بچکندیت
کدی مے یات اگاں حسن ء بادشاہ ء کھیت

من قحط سالیں مرادانی موسم ء درداں
منی شہاز ء جتکے بہار گاہ ء کھیت

خدا بزانت کئی عشق ء شورجنگ ہاریں
مروچاں داد ہمک شپ شراب جاہ ء کھیت

کونجانی نہیں ٹولیاں

مہرانی موسم زرتگ آنت

تھی دھی ء غم زرتگ آنت

روح ء پتہ کو ہیں ہاترے ماہ ء گوں مہنائیں سرے

کوش ء گوں نازرکیں تے

موجاں پہ مہیل ء مطلبے

لہو آنت کہ بے چاڑیں دل ء

رنگ آنت زبان ء بستگ آنت

تھی داہگانی نازبو

دیر آنت گمان ء بستگ آنت

گستاچہ دہرے دیدگاں

وہدے نگاہاں دیر دیر

پلمانی ایر گوات ء گوزیت

تھی نودیں نہیں خراگ ء مستیں بہارانی زہیر

نودانی نازبونیں شہارے نہ بیتلگے
موسم گلہ کھت کہ بہارے نہ بیتلگے

زلفانی پیچ مہلسیں ثنوتے نہ بیتلگے انت
دیر انت گوں دیدگانی خمارے نہ بیتلگے

اے شہرے زندگی کے گھٹے ساہ مان نیست
تو بیجاں پہ سٹیل و ندرارے نہ بیتلگے

پچاں غبار بیتگے دل کے تند بے ترا
مے مہرے واہرگانی دیارے نہ بیتلگے

چو شہیکے پزیشان انت بدن ماہکانی کے
تاہیرے آس زخون کے کرارے نہ بیتلگے

استالاں آزمان کے سرائکس کتس بیتگے
شپ و اب کہتے ماہ کے ودارے نہ بیتلگے

پہ درشانی دل کے رازاں نہ بیتلگے
تہاری ماہ کے امبازاں نہ بیتلگے

پہ زندے و قیام بس یک دمانے
پدا موسم پہ آوازاں نہ بیتلگے

صدوے سدک سکرکے رسن انت
شلتگے کتیا کے جازاں نہ بیتلگے

دل کے زرتگے گھٹے سنگانی اوپار
زماگے کٹگے بازاں نہ بیتلگے

مروچاں بیتگے انت نودانی ارواہ
ہوا گوں نازبونازاں نہ بیتلگے

مئے واہگانی درد بہاراں نہ مار اہنگ
پلانی عشق ء دل ماوتی کھوکھاں جگ

تھی سنہانی بزمش نہ گو گو کپوتے ء
بے ریائیں بے تواری ء دامن شہار اہنگ

توچے بزانے پڑھتیں ٹالانی موسم ء
اے شائلاں زمین ء وتی دل تار اہنگ

مئے دیدگاں چہ پُرس وتی ماہیں ڈروشم ء
آدینک ء تووتا را بکندے نہ چار اہنگ

چہ تو پد بہارانی ڈس منا کے ء دانگ
روح ء روژنائی ء ساہگ ء یلہ دانگ

زندگی ء جنگل داں دُور دُور ء بن گہنگ
سنگیں ڈگالان ء موسم ء ہوا دانگ

پڑھتیں حیلانی ریزگاں مجن جان ء
ہیشگان ء دنیا ء سنگ ء آسرا دانگ

چو مئے کدواں تھی رنگ بے نشاں بات اہنت
شائلاں بہارانی سنج بد دُعا دانگ

ملک ء میگ ء مردم داد ء قصہاں کا زنت
دژمنان دل ء زُرنگ دوستاں دغا دانگ

قدیل واہگانی دل ء روک بیت لگی
واہاں مدئے کہ روج منی دیدگاں لگی *

پہانی عشق ء زندوقی کنڈگاں اڑینت
الہان کنت زہیر دل ء راگیں لگی *

سنگین تنی خیال گھنے چو عطا ء گال
تنی بے مثالیں حُسن گھنے شعر فاضلی

دیر انت کہ تنی ودار ء کسر کپتگاں چہوت
دیر انت کہ پڑشگ انت منی بال ء ہانولی

* ایت

چراگانی اُوست ء شپ ء در کپیت
زاناں ہوا ء کجا سر کپیت

ہمک سُبب بندیت میان ء دتی
ہمک بیگہ ء روج ء خنجر کپیت

نگاہاں گھنے پلن ہانور بنت
دل ء دامن ء آس ء انگر کپیت

جگر آپ بنت دل کہ سگے پڑشیت
کدی ماہیں دیم ء کہ مہر کپیت

زریٹ غوات ء ارواہ پہ تنی مہلباں
بہ شگین ئے ملگوراں امبر کپیت

ادا داد دنیا ء دود انت ہے
ستر کتے پادیت آسر کپیت

حیال واہگ و ارزانی و غم و گرانماں*
ہزار درد دل و یاں ہزار ارماناں*

توئے کہ کوش تئی بوئے ہانڈلاں بندیت
منان کہ واپ منی دیدگاں پہ تاواناں*

مناچہ پُرس و تی عہد و شے مُریدان من
ہزار نازیں گھلیں حانی و غم و زاناں

دل و کپوت و پدنت موسے تسلا یے
ہما کدو کہ کز تیک اُنت پدا گجا ماناں*

*اُنت

تئی واہگ و نماز پہ روچے قضا نہ بیت
بیحال دل ترا پہ و تی مطلب و نہ بیت

ہمراہ اُنت مُدتاں چہ بلے بے کھاری و

دنیا در آمدے کہ کدی آشنا نہ بیت

گر بستلیں غمانی سفر باز مشکل اُنت

دل انجییں جا بلے پہ تسلا رضا نہ بیت

روچے پڑھت بزان دل و تیک مہکمیں

ہر سنگ سجدہ و پہ زما نگ خدا نہ بیت

تئی درد واہگہ اُنت مس و تی چم بستگ اُنت

چوئے وڑا اوں یار کسے بے وفا نہ بیت

ہے لیے خشکیں تاک آنت کہ بہار یاد بُو آں *
تئی غم کلہر آنت کہ منی درد ناز بُو آں *

دل ۽ زید ۽ گوازگانی ہما بے مثالیں پین ۽
گلیں شانلانی ٹولی پتو مہتل آنت کدو آں

کدی باریں دُور شنگ آنت تئی شار ۽ رنگ ۽ رولہ
کدی باریں در بیائے تو پے شمش ۽ آکلو آں

منی پیم ۽ کے بہ ڈروہیت وتی مہروانیں دوستاں
تئی پیم ۽ کے بلوہیت وتی یار ۽ ہمہلو آں

توماں دُور حمیران ۽ کہ درانہ بے گدارے
ترا مئے گمان پولیت ہے کور لمب ۽ جو آں

ہے زند ۽ ہستیں روچاں دگر داد ۽ چے پکار آنت
تئی دکشی ۽ زاناں وتی بے وی ۽ پو آں

* آنت

سج بستگ گھئے قدیلاں نگاہانی سرا
پہ کے ۽ تھنگ ۽ ویرانہ نین راہانی سرا

دلکشیں ڈروشم ۽ رنگانی حیاں ۽ موسم
پین تودانی نر پنت سنگلیں شاہانی سرا

تئی صدف رنگیں انارکانی گلاب ۽ اوست ۽
عمر گوازیبہ وتی پخت ۽ ذگلانی سرا

تو پشومان پہ نامہنگلیں نیکیاں وتی
پہر بنداں مس وتی ذراہیں گناہانی سرا

ہر ہمت ۽ گون آنت وتی ہستی ۽ بے زرمشیں گمان
بستک داراں مس دل ۽ پخت خد اہانی سرا

ایو کا سرمہ رگر مہ روہنا
آشنائیں درآمدے دُنیا

کے بہ دروہیت مناتنی ڈول
کے بلوہیت ترا مٹی پیم

درد لپار کنت ٹکل و گوہر
چول جنت تنگیں دل و دریا

روح بیگاہ و ساہگاں پولیت
شب وتی باطن و نہ بیت سہرا

میں

پہ زندگی و بے مثالیں ساعتانی

شہدیں آشنائیاں

تو پئے

من بیگی مل سکے آں

کجا ترا چہ در گوزاں

چتو ترا چہ سر گوزاں

مے آشنائیانی شیر کنیں سفر

پہ رنگ و روژانائیاں

پہ موسمانی ڈراہیاں

تو پہ منامنی و فاء منزل

مس پہ ترا تئی شہاز و کشکے آں

تو پئے

من بیگی مل سکے آں

کوش تخی بازار ء بہشت نازیں
 زعفران شگلیت ہمک بیگاہ
 دل کمانگ گوں مہرگاں رچکلیں
 سوچنی خرتکاں ڈک جتہ ارواہ
 دل ترا جیڑیت اچ وت ء ساری
 بے ترا مارا زہیر کنت شاری

بیگہ ء سبب ء چیزہ انت دنیا
 باطن ء چیریں رنگ ظاہر بنت
 زندگی بستاراں بشوہازیت
 قول چہ بالاداں بلند تر بنت
 موسے وشبو یے بہ آتاری
 بے ترا مارا زہیر کنت شاری

شاری

شانٹے گیابان ء بہ شینزاری
 بے ترا مارا زہیر کنت شاری

مُرگ چہ پھلیں ٹولیاں ست انت
 یار چہ ہماہاں گسر کپت انت
 سنگلیں امروز ء تب ء میل ء
 واب چہ معنایاں گسر کپت انت
 زندگی باریں چے دل ء کاری
 بے ترا مارا زہیر کنت شاری

شپ چراگانی مرکب ء زین انت
 کوش تخی شارء و شہواں میں انت
 آگہیں جہاں ماہ و امین انت
 مئے حیالانی آشنائے تو
 بانڈی مارا یاد کائے تو

دل زریت پہ تو سہب ء بیگاہ ء
 گیش بنت اندوہ چاروہ ء ماہ ء
 اے بری وا تر کن بہار گاہ ء
 موسم ء سو جانی ادا ئے تو
 بانڈی مارا یاد کائے تو

نئے کلوہے نے کاگد ء حالے
 گوں غماں پر گوستہ دکہ سالے
 بے ترا نیامے زند ججالے
 وابے ئے چمانی تہائے تو
 بانڈی مارا یاد کائے تو

بانڈی اوستانی صبا ئے تو
 بانڈی مارا یاد کائے تو

غم جتیں تھے ء سہبت ء چنگاں
 چاکر ء ٹگو ہرام ء بدیں چنگاں
 گیش پہ میران ء دل ء تنگاں
 پزشتگیں قولانی دفائے تو
 بانڈی مارا یاد کائے تو

پیروزہ

پتلاں بندیت چکنہ ریت

قصہ کاریت داں دیرء

پیروزہ داں واپ کپیت دل بندء سرا

بلیل و ہدے شینزارنت

وشبو و اباں سینگارنت

ساہگ روجء عتقء و ہدے عکساں منکائیت

موسم رنگاں دنت زبان

مہتل یک امروزے مئے پختانی درء

پیروزہ داں واپ کپیت دل بندء سرا

دریا لہاں در کائے چے لوٹئے چے یار کئے
کر کینکانی شوہازء روچے جندء گار کئے

داں کدمن اے امروزء دمکاں پہ تو مہتل ہاں
داں کد تو اے ہزارء بچکنداں پچار کئے

سُہاں تو گوں پادینکاں پتلاں واپء ٹوہین ئے
بیگاہاں گوں قندیلاں ارماناں سینگار کئے

مئے واپانی آدینکء دنیا ڈروگیں ڈروہا پے
گاریں چیزاں شوہازئے ہستیں چیزاں گار کئے

گلہ کنت دژوارانی بے پروا میں بہارانی
 ماہوش کاں پُرنہ کنت
 زلمر ڈوگاں شرنہ کنت
 مائل جان ء بے جان انت پاتو باز پریشان انت
 شاری مرچاں بیواہ انت
 شد رتی چنچو بے پرواہ انت
 انگہ گلہ کنت انت کہ
 ”دنیا کو میں آدینکے“

ہمناں بندے آدینک ء بے چارے ء بے گندے
 چمناں چنچ کن عہدانی ذرا ہیں رازاں سر پدے
 بے مٹنگ بے بیواہ انت بے پنا ء بے پترا
 پیروزہ داں واب کپیت دل بندہ سرا

یا تاں دنت بہارانی
 ہم نیادیں دلدارانی
 پکائی بستار ء بے موسم بہک ء بے خراگ
 نے نر مشے نے آوازے
 نے وش سوزیں الہانے
 اے شہرے یا قبرستانے
 مئے وابانی دنیا چیریں اسرارے

داستانے غم دل کردارے
 اے شکیاں بان ء حاکاں ٹوہنیں بازارے
 وہد ء دناں گار کنگ
 نوکیں لوٹاں دل چنچو بیگار کنگ
 زیر آپاں گوں ہوشام ء
 ذرو ہاپیں وابانی زر ء
 پیروزہ داں واب کپیت دل بندہ سرا

خراگ پنے شب بو ء
 گوں سرگوات ء آتار انت
 زیر سحرے بہرانی
 آوازنی ریکاں موسم پیشکا ٹہیت
 زیکلیں رنگاں شوہازیت
 واپاں مہراں چکلنداں
 درداں ارساں ارماناں
 گاریں عکساں شوہازیت یا بستاراں معنا کنت
 اے زنگراہاں شتاہیں
 ہرچی ذرو گے ذرو ہاپے

گلہ کنت دژوارانی بے پروا میں بہارانی
 ماہوش کاں پُرنہ کنت
 زلمر ڈوگاں شرنہ کنت
 مائل جان ء بے جان انت پاتو باز پریشان انت
 شاری مرچاں بیواہ انت
 شدری چنچو بے پرواہ انت
 انگہ گلہ کنت انت کہ
 ”دنیا کوریں آدینکے“

پتلاں بندے آدینک ء بے چارے ء بے گندے
 چتاں چنچ کن عہدانی ذرا ہیں رازاں سر پدے
 بے مٹنگ بے بیواہ انت بے پنا ء بے پترا
 پیروزہ داں واب کپیت دل بندہ سرا

یا تاں دنت بہارانی
 ہم نیا دیں دلدارانی
 پکائی بستار ء بے موسم بہک ء بے خراگ
 نے نر مشے نے آوازے
 نے وش سوزیں الہانے
 اے شہرے یا قبرستانے
 مئے وابانی دنیا چیریں اسرارے

داستانے غم دل کردارے
 اے شکیاں بان ء حاکاں ٹوہنیں بازارے
 وہد ء دناں گار کنگ
 نوکیں لوٹاں دل چنچو بیگار کنگ
 زیر آپاں گوں ہوشام ء
 ذرو ہاپیں وابانی زر ء
 پیروزہ داں واب کپیت دل بندہ سرا

خراگ پنے شب بو ء
 گوں سرگوات ء آتار انت
 زیر سحرے بہرانی
 آوازنی ریکاں موسم پیشکا ٹہیت
 زیکلیں رنگاں شوہازیت
 واپاں مہراں چکلنداں
 درداں ارساں ارماتاں
 گاریں عکساں شوہازیت یا بستاراں معنا کنت
 اے زنگراہاں شتا ہیں
 ہرچی ذرو گے ذرو ہاپے

یاد رفتنیانی چون چہ دلء در بیت
زندگی کجا زاناں قصہ یے کہ آسربیت

زندگی ۽ ڈروہاپ ۽ کئی زہیر ہائینگ
کے بزاہت باندا مئے تنگی کجا سربیت

اے مراد تادانیں عمر مردم ۽ ہے ذنت
ہر وڑۂ کہ پھر یزے آس داسن ۽ سربیت

سُہب ۽ رنگ دابین آنت شام ۽ نرنگیں جہاں
ورد انجیں اسرارے چیر بیت نہ پندر بیت

زی کہ گارہ نیگواہ آت بستگیں نجاں دہدۂ
آچاگ کے زانگ مرچی روج ۽ دور بیت

داسن دلء زاناں ہر دوکین تاداناں
داسن ۽ بہارانی پلن بیت کہ انگر بیت

وہدۂ دزاس گارہ نیگواہیں نشانی ہازگون
اسے تہاریں دیدگاں زژناتیانی رازگون

دور پیداک انت بہار ۽ ٹہل سودائیں پری
موسمانی زہیراں پادستکے ۽ آوازگون

دل چہ دردانی خہراں بلکیں روچے در کبیت
توئی نول ۽ کہ درکائے منا شو ہازگون

چے بزائے تو کہ ماراماں دل ۽ ڈگراندۂ
چونیں مال کون چونیں مہوش ۽ مہنازگون

ہر کس ۽ گندے ادا بس دادیکیں گلہ انت
زندگی ۽ پلن کون کونگ ہازگون

قدح ۽ کیفانی موسم بخ بندیت امبراں
توگون بالادۂ بلوریں نیا منا امہازگون

کج انت منزل کجا مسافر سفر پہ ہوشام ۽ ارس گران انت
اے نیم بالیں دل ۽ کپور چہ نیم راہ ۽ گسر کپان انت

ہے کہ شکنت نودہ ساوڑ شین بیت زلف بتلگ انت تہی
بخت بیگاہ ۽ رنگ ۽ زولہہ گمان بیت شکنتی کشان انت
نہ روح ہمراہ انت ساہگانی نہ ساہگان بیت پہ رہلو زیان
اے زندگی چوئیں آشنایے نہ مہربان انت نہ بدگمان انت

آناز بوئیں بدن کہ واب انت مئے خیالانی ریکشان ۽
آشہد گفتاریں ماہ ۽ درور کہ ماہ ۽ سالانی ذراہیان انت

بہار ۽ رنگان گون روح درکلیت مردوبہ جل بس دمانے مہل
صبا ۽ بانور درکپان انت شپ ۽ جنازہ ماں کوپگان انت

مدام کلیت سکتانی یاد ۽ خدا سلامت بکت داد ۽
مہ کش کہ بیکو او انت زمد ۽ راہاں مہ کش کہ بے نام ۽ بے نشان انت

بخت داگ انت شپ ۽ آستین ۽ سراکلکشان ۽ وڑا
رنگ بن کپنگ انت دیدگانی در ۽ ماہکان ۽ وڑا

اے کجام جاگہ انت اے کجام میگ انت اے درآمد کہ انت
کے منا گواک جنت گون دل ۽ زیمہ مہربان ۽ وڑا
چم بکندے وتی مطلب ۽ کوربت رنگ ناموربت
دل وتی موسم ۽ ماں زمین ۽ سرا آزمان ۽ وڑا

دل نہ بتگ کدی اینچو ناسرپدی پہ حسد ۽ ہوس
اے فقیر ۽ تہی اے تہی شاعر ۽ چو جہان ۽ وڑا

تہی خیال ۽ غمان مرگ نالان بنت گل گلان بنت
تو کہ بے مانہ بے مانہ نہیں بے ترا ساہ ۽ جان ۽ وڑا

داد جہنائی ۽ گلہ ۽ چے کئے توگون دنیائی ۽
جند ۽ ساہگ وتی ایوکیں ہارت ۽ کاروان ۽ وڑا

کفایتِ ثنوتِ زردِ انگرہ، الگاریں ارماناں
اے دردِ منزلی چو نہیں کہ ہنساں واپ تاراں*

ز ریتِ موسم پہ کوٹواں زہیر نالیں پھوٹانی
کدی ہاریں بہارے کفیت ویراںیں گیاباںاں
پڑھت چہ دیدگاں ارسانی استالیں گل، گوہر
کھنٹے مروارواں* بے آسریں اوستانی چنکاںاں*

توئے چو نہر پتلیں پھانی پکندہاں دل، مانے
مناں کہ چوئی شکیں زلفاں پریشاناں

*آنت

وقی خیال، ولجہ انت زماںگ، تب، نہ بیت
قرار سنگیں دلے کہ دروآشنا نہ بیت

آروچ نازیں دیدگان، شب کجا شمشت کت
اے قہر پتلیں لد، چراگ روشنا نہ بیت
اے زندگی کہ چہ ازل وچیک نہ درآمد انت
ہزار قول، وعدہ ہانی دروشم، وفا نہ بیت

دل، مہ بند واہگانی پلو، کہ دیر بیت
کہ سہب، گاریں رہو زی، شام، آسرا نہ بیت

اے زندگی پہ ہوش کجا پہ اتان بیت
 ہرینے و گندگے کہ دلء تئی گمان بیت
 سرچی جہان و تون و شکاں دلء مکن
 باندا بگندے وہد پہ تو مہربان بیت

سسی نہ نے کہ کچھ و شہازء در آہنگ نے
 تئی شار کنگاں گوں چیا ماں ازان بیت

مے عشق موسے کہ وتی رنگ و پرتو زیت
 بیت بے وفا گے و گے بے زبان بیت

گے نہ یار کے نئے کہ رازدار سنگ
 تئی شہازء در آنکاں وتء را گار سنگ
 اے شہزاد سنگت و یارے نہ آشنا یے منی
 زاناں من پہ گے و مندے و دار سنگ

تو پئے نے کہ ترا موسمء دلء زرنگ
 مس ساگے آن منار وچ بے قرار سنگ

ہے کہ بلبلء شہزاد رنگ چنالء سرا
 شہین پتہ گئے تو منار سنگ

مس چوہا و نہ دینگ ترا زاناں من
 بے جہانء منا گوں ترا شار سنگ

حیالے خزانگے کاریت تہاری
چراگے عکس سینگاریت تہاری

پہ اندیمی تنی شارع نہ کرزاں
کے عہ پہ محرمی چاریت تہاری

زہیرے زیر آنت موجانی لٹاں
چکے ڈور پیکاریت تہاری

مروچاں نراہ گار انت ڈروثانی
جبین عہ داگ پرواریت تہاری

ساریت موسانی مہراں داد
صبا و کوش عہ ڈوباریت تہاری

ایچ تراداں من عہ

مس عمرے عہ

سے شہاز عہ پودرے

ہزار دم عہ سر جنگ

ہزار چیز کافی در جنگ

ہزار شہر گول انگ

ہزار دمک پول انگ

بکندے گوں ترا نگاہ چارہاں

مس گوں وت عہ ڈچارہاں

بس واہگانی مستی ء بازار انت زندگی
ہر کس وقتی شمار ء تھا گار انت زندگی

آزاد تیں وہد ء نیک ء بدیں موسم ء چہ دل
تئی مہرانی دام ء گرفتار انت زندگی

انگت دے بہ نایج دل ء زیمیر ء پد ء
تئی سنبھانی نزمش کجا گار انت زندگی

آوازاں وہد ء من کہ و تاواں نہ اشکناں
تئی زیل ء زیمیرانی طلبگار انت زندگی

ارسانی داگ منگ انت ارواہ ء دامن ء
بچکندگانی دانکنہ بے پار انت زندگی

چے بیت ہاریں داد مئے سبدگانی عاقبت
روح ء خدا شپانی گنہگار انت زندگی

صبا ء زون ء سفر بیکہ داں آسر بیت
تو چو مہ شکنیں وقتی زلفاں پار محشر بیت

تئی حیاں تئی واہک ء سفر مانیت
داں اے جہان ء کجا شاعر ء ہبر سر بیت

ترا پہ تو کہ ہمک موسمانی بستارے
بہار ء گوات تئی منزل ء چہ واٹر بیت

خدا انت سرچی در ہیں بنت حیاں ء درگاہ ء
مس وت نزااں مناچکت خدا ء ہاور بیت

ادا دلے نہ دل ء مستیانی دریا پیے
ادا کہ ارس ء بدل کدہاں مئے کوثر بیت

ترا شموشاں کجا من و تا بشوہازاں
تئی حیاں بکش چوں چہ دل ء در بیت

برے چہ داد ء، برے دادیاں چہ پُرسیت شپ
کہ منزلانی طلب داں کدہ ء اے رہسر بیت

ہر موسم ء گلاب ء دل ء آشنا کناں
اے عینیں واہگان ء کپور کجا کناں

ورنائی ء بہار ء آدا پی ہے وڑیں
بے عمریں واہگانی پدا آسرا کناں

بے باور انت جہان بھروسہ مکن کس ء
مرچکیں مہردان کہ باندا دگا کناں

انوں گلہ مکن چہ منا شب تہاری ء
وہدے کہ بن گراں مس ترا روژناہ کناں

ارزان نہ انت انچو سفر آشنائی ء
اے بے سائیں یار ترا چوں رضا کناں

کے زانت اے زماگ ء سودا گریں تب ء
بے عاقبت کہ دیدگ ء واہاں بہا کناں

شعرانی توکا لال ء منی درد مار ایتگ
لوتاں کہ داوا شاعری ء من یلہ کناں

تہنائی ء گشت کہ اہل مہپ ء کمال کنت
آدیک ء چاریت، ہاریں دل ء چے خیال کنت

واب انت صبا ء پین چنلانی ساگ ء
خراگ کپورانی وڑا دیر ہال کنت

آتاریں موسانی گشنے زلف تنگ انت
دل واہگانی گوات ء مروچاں دمال کنت

ماکہ وتا چہ بے وت ء بے ہوش زماگ میں
مے عینیں مردمان ء دل ء وت، کمال کنت

گون ماہ ء ماہکان ء شب ء دیر ء آگہ انت
سرجاہ ء چیراں ایر منی نکس ء لال کنت

انچو شمشید دار منا اے زماگ ء
چو کہ منارا یاد منی مہہ جمال کنت

تھی گندگ و اب انت بہشت، تھی دوری و غم محشر انت
ہر مردم و تھی واہگ و موسم رسیت بخنادر انت

تھی ذیل و دلکشی نہ روت، تھی زیر و دھی نہ روت
درداگی تھی بے بدل، زیبائی تھی بے درور انت

چو ماہ و مہکان و بییت، ورنائی و ولہاں پلہیت
تھی چندنیں بالاد و بو آتار، مسک و عنبر انت

تو پہ شپاں اوست و سہاہ، چو ہر کسی گنہاں میا
مرچاں زمانگ، بیل بدن، بے زانگ و بے ہاور انت

نازرکیں پلانی سرا، ناچیت زمستان و ہوا
تھی مہرانی خراگ و ساچان نوو و تمہر انت

مرتقیں چراگان و روشنائی پرماہیت
دل بیان و سینگاریت و خدائی پرماہیت

تھی خیال و موسم و ش، تھی خیال و شب و دلش
شاعری منا اوں تھی دلزبائی پرماہیت

زندگی و حیرگان چو چویندر در آمد بیت
وہد انچر انسان و بے وفاگی پرماہیت

غم مکن کہ اے عمر و منزلی ہے ہمیں
دڑ وڑیں گند مارا پارسائی پرماہیت

باریں آگول آدینک و بے خیال کنت، کندیت
آگہی کہ واپان و کج ادائی پرماہیت

دادا آ دل و باریں چو نہیں مطلبے داریت
ظاہری و کاران و چیزکائی پرماہیت

ہمک شاعر ء دیدگانی سرء ءے
تو شعرانی لحسن ءے، خیالانی براہ ءے

تئی زٹون ء روک ء زماگن نہ سکیت
زدگ بنت ارواہ، دلاں آس لکیت
اگاں بے حجاب ء چہ لوگ ء دوائے

مئے دیدگاں تئی لقا ء بدل نیست
ترا چہ دگہ و شتریں سچ غزل نیست
تو مئے فرانگانی ہمک رہسر ءے

تئی مہرانی بیچ ء تاہاں سہاراں
ترا بس بکنداں، ترا بس بچاراں
کہ تو مارا تاجید ء حیم ء غور ءے
تو انگہ دل ءے! تو انگہ دل ءے!

اچگیں پٹانی سرا سہڑکیں لالانی سرا
بکت اینگ موسم ء تئی نام چنالانی سرا

روچے ناروچے دل ءواہگ ء دمام ء کات
شائلاں پیرمہ بند ات وئی بالانی سرا

بے حمر تو چہ وئی کافرین حسن ء چہ ووت ءے
چون باور ترا کبیت انت مئے خیالانی سرا

چار بند

بجال کنت مارا چہ ما بے قرار بیت
دنیا ء مطلب ء وئی ہرچی پکار بیت
تئی مہر ء نوان ء بخت شام مہلبیں
تئی کجبلانی شپ کدگ ء روج گار بیت

دل چہ سینک ۽ در پیٹہ
 مہر کتب ۽ سر پیٹہ
 دیوال ۽ دریاں تھی ہلک ۽
 ہر سنگ ۽ منی سر پیٹہ
 شوہازاں زبیر ۽ رنگاں
 لال ۽ لتویں گیوار ۽

مہر زہنگیں بالاد ۽
 باریں چہ گھٹیت دنیائی
 وہدے کہ دلال دزبخت مئے
 مٹاں آئی ۽ زیبائی
 جہل آنت شیرکئی کیفانی
 وائے نابزانتیں کار ۽

سازے گون کنت نازینکاں
 پروشیت پدیریں آدینکاں
 کیفانی خمار شنگان آنت
 زرش آنت سنگ ۽ پادینکاں
 درکپتہ ملوریں کاڑے
 پد بچکندے ۽ بے پار ۽

بے پار

کے زانت واگ ۽ بستار ۽
 ماہ ۽ مہک ۽ بازار ۽
 سہب ۽ پتو ۽ قدیلے
 شکتییت شب ۽ ہسکار ۽

امروز ۽ سہاہ ۽ بیگاہ
 دروانی چوکیں دوزہ
 بوٹیک ایت خیال ۽ چار راہ
 گار آنت زندگی ۽ ہمراہ
 موجیں خرائکے پونگیں
 روزرد ۽ اہنگیں شار ۽

ماہ ءِ جیک ءِ یا سحر ءِ دامن ءِ
دل کنی ہاریں تو گار ءِ دامن ءِ

موسم ءِ رفتار شکیت وت ءِ
تو وتی وہدے شہارے دامن ءِ
سنگھانی زرمش ءِ آواز انت پرا
آگہی واب انت حمار ءِ دامن ءِ

من وتی بیت ءِ کبیراں یل دیاں
تو اگاں مہر ءِ ہدارے دامن ءِ

دادا پے بے دروخی مے شپ غوزیت
ماہکاں اندیم انت شار ءِ دامن ءِ

شپ شگ ہاسار پٹانی
صبر کس دزگہار پٹانی

سہب ءِ فوداں گوں ہور پیداک انت
قطرہ قطرہ حمار پٹانی

تھی اتارکائی روہی رنگ ءِ
چوں بڑنگ قرار پٹانی

پل پکندت، روح تازہ بیت
چچو دت انت دیار پٹانی

مال ءِ ماہکان ءِ مہگونگ
دروشم انت سے ءِ چار پٹانی

ہر صباہ ءِ سین آتار انت
وشبو ءِ گوں ہزار پٹانی

تو اوں مجبور بے شراب ورے
کے کس ءِ بچار پٹانی

داد اے کنگانی زندان ءِ
باریں چے حال انت یار پٹانی

رنگ، رُژن بے بلیت، چے گوزیت مئے دل ء
مہر ء شپ بے کدیت، چے گوزیت مئے دل ء

نرم نرم ء بہ کسش ہانگواہ ء سمین
ڈرچکی تاکے سُریت، چے گوزیت مئے دل ء

روح ء بے لروشی ما شمشنگ بے
شپ بہ رنگے زریت، چے گوزیت مئے دل ء

سُپ بے بیگاہے ء ندرال دستانی تئی
مزلکلیک بے زرشیت، چے گوزیت مئے دل ء

چہ وس ء بے وئی تئی در ء انگلیں
تو نہ ہے، زند بیت، چے گوزیت مئے دل ء

صد حیالاتی چوگان زرد ء دمیت
وہدے شپ انسریت چے گوزیت مئے دل ء

زند ء ہمراہے ء مارا چارے نہ دات
ماہکال سمبیت، چے گوزیت مئے دل ء

ہتا ہر موسم ء دادا بے دادی انت
دیر بہ بیت یا کہ زیت، چے گوزیت مئے دل ء

نے دوزہ ء آرام نہ بہشت ء کرار انت
بے کیف گشے زند ء ہک راہگوار انت

ہر موسم ء داب انت، ہک شاعر ء داب انت
تئی ڈروشم ء بستار کہ پٹال گوں شمار انت

مئے کافرین زردانی چہ چنگسگ ء مبر ء
روزرویں انارکائی سرا زلف ء غبار انت

بہ مسیں حیالاتی ہے موسم ء وہد انت
مارا وئی ورتائی، ترا حسن ء شمار انت

دل اڑینگ کنڈگاں کہ پلن ہزام ء جتہ
زندگی تو اوں منا پ و اگہ ء نام ء جتہ

تئی زہیرانی کلپہر روپے رنگے سنگ انت
اوس جہاں ڈرنگ انت کہ زرد ہوشام ء جتہ

مہلپیں جینکانی اوست ء بال ء ہاٹل پڑشتگاں
اے کپور اوں جہان ء واہگاں دام ء جتہ

چار بند

صبا ء گاریں مسافر شپ ء ودار ء انت
نہ جنزبیت مرچاں گئے روج یک قرار ء انت
کدی گھنت کہ شولان لوجوان چنگ
اے پیر زال ہا ساعماں شمار ء انت

مہکوگ ء داہانی دربار یلہ دانگ
ما شہر یلہ دانگ، بازار یلہ دانگ

بے رنگ انت ہمک موسم آدیک پریشاناں
چنت روج انت گل ء سہت ء سینگار یلہ دانگ

پرمتگ انت دنیا ء گم گول ء کرارانی!
چو شے ء ادا باز ء دشوار یلہ دانگ

بس یک برے وارینگ تو مارا نگاہاں گوں
خرنداپ ہا انت کہ ما یار یلہ دانگ

بشدگاہ مہلہیں مہر نیائے
بنازیناں ترا دلبر نیائے

روئے دوریں دیاراں
پدا ہاریں کدی وا تر نیائے
بہار ۽ رنگ بلیکس بود نیارنت
گدا رسے تو کہ بے درور نیائے

دل ۽ واہانی ناڑرکیں بلور ۽
کدی چو ماہکان ۽ در نیائے

دسے بالا عتیں روکیں چراگاں
ودار ۽ شب بہ بیت آسر نیائے

عمر نموتہ پدی یاد اتکہ منا
اے کجا زندگی یاد اتکہ منا

دور ماں جہراں زلف کئی جھلگاں
ٹہل ۽ نازیں پری یاد اتکہ منا

تھی زبیر ۽ سفر روچ تہ روہی
ہر کجاہ ہر کدی یاد اتکہ منا

چچو برگشتگاں چکدر پرشتگاں
چہ تو سستاں وتی یاد اتکہ منا

گوں بہاراں دل ۽ درد چے منیل کنت
سج بنگ تھی یاد اتکہ منا

زندگی زہیرانی نمہرگاں شمار ء انت
روح مہتل انت پہ توشپ تہی ودار ء انت

موسم ء بہارانی غم گھٹے دل ء ڈرنگ
خراگنی شہابان ء شامیلے توار ء انت
تہی ہر آئیں جہانی محرمی سلامت ہات
مئے خیال کر گوشکے ویل ماں بہار ء انت

کورلباں تاپ ء انت واپ جور پٹانی
دور آپ ء آدیک ء عکسے ء مدار ء انت

داد مرچاں دنیا ء گلہاں چہ بے پرواہ
تہی ملاریں لغانی مستی ء شمار ء انت

تو گوں بچکندگانی پیار ء
بچگرے چے ء چے دئے مارا

داں کدے کنگاں گوں لیب بکت
زندگی واپک ء چمن زار ء

چے تہی کاگد ء بھنگ ما
چے جبر شنگ ہوت بازار ء

وہد نامہ میں طیبی تہی
چے بزانت انت دلانی آزار ء

دل کچانگر ترا بہ شوہازیت
تو نہ رو برکت ء نہ زربار ء

من بتانی خدائی ء چاراں
تو اوں کافر مد گش گنگار ء

تئی درد بے ریا انت تئی مہر بے میار انت
ہے زندگی و راز انت ہے وہد و کاروہار انت

منی جند و بابت و تو چہ من گیش چہ بزائے
دقی مطلب و چہ دنیا تراہاریں چہ پکار انت

ادا بد مہ گمش شراب و ادا زندگی ہمیش انت
ادا کے پہ ہوش منگ ادا کے پہ سدا و سار انت

چار بند

زمانگانی و روشماں خیال و رنگ دامنگاں*
اے زندگانی قصہ انت کہ مرنکلیناں ٹھٹھنگاں*
طلب جتیں مسافر و سفر پہ چاز جنز انگ
پہ تئی ٹھہاز و زندگی کجا کجا نہ ٹھوٹنگاں

دلپروش چہ بے لذتیں امروز و بہاراں
تئی غم نہ انت ہننا منی اندوہ ہزاراں*

بے روکیں نگاہانی روج نہ برمشیت
دل چوکھئے قدیلے و کیتگ ماں غباراں

ہر سہب گوں پناں ہے آلوٹ کتہ شوات و
شب واپ نہ کہتہ گلین مہکان و داراں

دیر انت کہ منی سہب چہ بیگاہاں جتا انت
دیر انت کہ جئی شیرکینس دردانی میاراں

* انت

چار بند

منزلانی اہیت و درہر کن مارا
ماوت و چہ وت گاراں ہمسر کن مارا
تئی بدن بلوریں من زاناں بازو لکش انت
بیگہ و ملوری چہ بے صبر کن مارا

قبرے ء دامن ء

عمر گوستہ بے
داہک ہ قمری عزیز شگنیں ہانزلاں
یک پٹے کم نہ انت

ساہ بستہ بے
مڑنگیں دیدگانی چراگ ء وتی راز رز ثنائتہ
تئی ودار غم ء دوز ہیں آس چہ

جنت جلدت ء عشرتاں کم نہ انت
اے جدائی بخشیں مٹکے ہم نہ انت
تو نہ تنگ کئے بے

پتئی نیاہک ء نوکیں آشوبے ء رنگ بن کچنگ انت
تئی حد امرزی ء شگنیں دیدگاں
اے بھتہ وتی ڈروشم عہدہ رانت
”میدگ تئی مہر چہ خون طحاک ء ذرانت“

ماہ تو ہمسفر

وہدے پاسانی اے جگلی گردشاں

باز پیسرترا

ماہ تو بلکنہ رند چہ ہمشرا

ماہ تو چہ ازل

ماہ تو تا ابد.....!

بیگاہ ء نجاں گون انت بہار شمالانی
خواتانی زرد ء ایر انت قندیل حیلانی

دردے کہ دل ء مان انت آسے کہ نگاہان انت
دنیا کیے عجب رنگیں مئے مست ء مولانی

سر مستیں ہوا چنکاں زوریت بہار گاہ ء
ڈنگال زردیں تاکاں سر چنت چنالانی

کئی ہاترا در کہتہ ہمراہاں گسر کہتہ
چے زانت کئے راز ء تو مگر گے ء بالانی

تئی گوہریں ارسانی بستار ادا چے بیت
امروز انت ہمک گام ء آساپ زگالانی

من گوں جتائیانی شپ ۽ بے کراری ۽
سر سر جناں ماہ ۽ شہاز ۽ تہاری ۽

دراںیں جہان ۽ غم گوں وتا جا کہ دانگ انت
سلطانے آت اے دل اوں وتی وہد ہاری ۽

مردم تہاری ۽ چہ وتی ساہک ۽ سدیت
اے راز من نزاہنگ چتو پیش ساری ۽

دل چو زدگ نصیبیں بہار ۽ کپودر ۽
چاریت کمان ۽ تیر ۽ چاریت شکاری ۽

زوثائیں رہسرائی دیار ۽ مسافرے!
بلکیں میانے گوں منی گاماں تہاری ۽

زی کہ دمانے ہم نہ چنگ منا ابید
مرچی گوزیت چہ دیما منی بے کماری ۽

مے انتظار زندگی آسر کدی مبات
تنگ ہاں تہ قدح ۽ ہوشام ایر رچات

پہریز موجرے مے وتی زلف ۽ وشبو ۽
تی داہک ۽ بگدے مساجیت بہار ۽ ٹکوات

رنگاں غبار بستہ نگاہانی شینگ ۽
عہدانی مانش انت اے دل ۽ پڑھتیں قلات

دل انگہ گلہ انت چہ شپانی تہاری ۽
روح ۽ گوں حاکی ۽ کس ۽ ساہکے نہ دات

ماہ ۽ کجام ورد ۽ زور ۽ وت عشی کتہ
استالاں پرچے اس چو مرورد ۽ کمات

شلا حسد ۽ آس مسوجیت زانگ ۽
کینگ قرار بات ۽ دل ۽ لرد سنگرات

دنیا وش آمدی ۽ تب ۽ انچو بڈ انگ
مرچی منارا داد منی ساہک ۽ ٹکوات

در نیائے وقتی داگک ۽ کید ۽ منی پیم ۽
تواوں چو زدگ پشکس صید ۽ منی پیم ۽

کنے اوں ملونات کنے ۽ چو تنگ ۽
کنے اوں مر بیت کنے ۽ شیدا منی پیم ۽

اے آس کہ بن گپتہ دوئیں دامناں نجیت
بے چاڑانت زہیراں گوں زبیدہ منی پیم ۽

دیدگ چو منا پہ تنی دیدار ۽ ہدو کاں
اے دل ماں تنی مہر ۽ کید ۽ منی پیم ۽

سگہ ماں بدیں کینگ ۽ کستانی جساں داد
برباد انت منی پاکیں بلیدہ منی پیم ۽

تنی زہیر ۽ سنج انچیں موسے اومان کت
دل کہ دریا پے دل ۽ گوں موچے ۽ چچان کت

آ منی ہمراہ ۽ ہمبل آ منی مہر ۽ مراد
من نرانت چہ گرانی ۽ وہد ۽ دتا ارزان کت

تنی شیلکس سگہانی زرمش گیراں شاعر ۽
دور گیا بان ۽ کپوتے کوکو یے الہان کت

دل ستر لویت کہ گیک ۽ غور بہ بیت بانک بے
عشق انچیں لتے کہ بے سر ۽ سامان کت

دادا من نراناں من ۽ پاپشت ۽ ڈوباریت مدام
آ کہ دیما کلیت ۽ نندرت ماراجی ۽ جان کت

واب بھیت آرام بھیت بے تو پری جہنا من ء
مہر بستہ تو وقتی یادانی زندان ء من ء

دل ماں امپازاں خربیت ارواہ ماں گرمیں بوسگاں
مانداریت تئی بدن آسیں زمستان ء من ء

کئے پے وہد ء وشیاں تئی دانگیں درد ء بدنت
تئی وفا ء غم نہ کہتہ اینچو ارزان ء من ء

اے گجاں درد انت کہ پیڑیت یک وڑا ہر دو دلاں
واب بھیت کل ء ترا تاہیر بھیت بان ء من ء

چو گشئے آسے کہیت اہد ء دڑا میں سینگ ء
شہد بچکند ء ء چارے تو کہ دردانہ من ء

رقیبیں دوست ء عزیزانی گماں
غم نصیبیں دل زریت سہت ء دماں

سنگلیں تاکاں ماں گوات ء دامن ء
دروہتاں اہد ء کراریں موسماں

اے کئی سنگہ ڈریکاں جنگل ء
آکے انت گون انت کہدانی رساں؟

من ہے مٹاں محبت ہست بیت
من نزاںاں پے زمین ء پے زماں

دل زدگ بیتاں چو کوچ ء قمریاں
نرپنگاں دردانی سلطانیں کماں

واد اے دنیا درامد بچن ء
وت وقتی جہنایانی محرماں

اسے زندگی کہوت ۽ روچے رنگے ۽ چاربت
داں پخت روچ ۽ ترا مردے دل ۽ داربت

چو وابے ۽ تو منی دیدگانی ہمراہ ۽
چو بلبلے ۽ تنی گم منا بہ شیزاربت

گج انت ہا کہ بدنت دروگیں واپاں معنایے
گج انت ہا کہ دل ۽ ریزگاں پہ چواربت

من سٹگاں چو چراگے ۽ تیوگیں عمر ۽
من سڈکاں کہ تہاری منا نہ ڈوہاربت

عجب نہ انت کہ تنی یات چہ دل ۽ در بھیت
کہ روچ ۽ نماز ادا ساہگاں نہ پچاربت

آہ آشنا ۽ درہیں رنگ موسم ۽ بُرتاں
ہا کہ داد من ۽ چو دراد ۽ چاربت

مئے دوار ۽ شپ کدی آسر نہ بیت
آ کہ ویر انت سرگران انت سر نہ بیت

زندگی ۽ ہڈتاں کئے زانت کنت
ساہگ ۽ مئے سنگتی باور نہ بیت

دل وتی بندیک ۽ تاہاں ماں ازبت
واہگانی کارگیں شر نہ بیت

روہہ زخساراں چتور ہمرنگ بیت
دانکہ روچ ۽ سینگ ۽ خنجر نہ بیت

دل منی تاہاپ ۽ ٹنگییں لدے!
چم بگریواں جگ انکہ تر نہ بیت

جی تنی نیادانی نازرگیں زہیر
لذتے انجییں کہ پیداوار نہ بیت

رنگ بچکنداں نگاہاں ء دل ء اگر کہاں
ماہ ء رخساراں شب ء آبریشمیں مہر کہاں

تو کہ رفتے گوں تھی پاداں بہارگاہ رفت شت
تو کہ وا تر بے بیائے نود ء ہمہ در کہاں

شب مئی جتاں گوں تھی واہانی بندیک ء اڑت
روح روزرد ء کھیت تھی شراگ ء دلہر کہاں

چچو ویران انت مرادانی بہشیں چکدگ
تہد آسے مانداریت ڈرچک وہدے بر کہاں

سہی روح ء لاکہ بستہ پہ شہیدیں واہگے
نگرانی واب شہرت ہاں اگاں نجر کہاں

ما کہ باندا داد وہد ء کنڈگ ء آ دیم ہاں
مے شہاز ء گوات ء وشبو دور دور ء در کہاں

بیل کہ وحش واہاں دمانے آگہی ہے واں من ء
عمر تاوان ء گوزان انت زندگی ہے واں من ء

مڑ بے واہیں نگاہانی دو ارساں ہشکریں
تھی دوروج ء عشق زیبائیں پری ہے واں من ء

کرنے ء جیوگ پہ مارا برنگیں نانے نہ بیت
بیدے اے بنائیں نام ء شاعری ہے واں من ء

توہاں شن ء چاگل ء بندے مے ارواہ ء روئے
مہر ء ہوشام ء تھی دریا دلی ہے واں من ء

ما ء تو بس ایوکی ء روح ء شب رد واسکاں
چے پتہ حاصل وفا ء سکتی ہے واں من ء

روح چہ رژن ء دراندہیل چہ وشبو ء جندا
رنگیں دیوالے ء ہساگی ہے واں من ء

دادا جٹا قصبے ڈروگیں ء دریایے جہان
نیکی ء برورد چے بیت؟ کافر ہے واں من ء

تبد و سوچو کیس لواراں مرنگاں
مے نصیب و پین موات و برنگاں

آزمان پہ ہانزل و بالاں زریت
مُگ ویرانیں لد و زنگرنگاں

www.BalochPoet.com
بس پہ ہاندات و سکہ زندگیں
ما کہ تئی گستانی و غم زرنگاں

نود سہب و کوش شام و مہلبیں
تئی سلام انت موساں آورنگاں

پہ حیاں و کسندیتیں منزل و
سر جنائیں ما ستر دہبرنگاں

داد ویران انت مے واپانی بہشت
نازیو، نازیں دل و گہرنگاں